

*Církevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta*

LISTY GALANTSKÝM 2/2022

Milí priatelia, bratia a sestry,

v uplynulých dňoch boli zverejnené výsledky sčítania ľudu z roku 2021. Mnohí sme netrpezlivo očakávali, aká pravda o stave našej cirkvi a zároveň o nás evanjelikoch vyjde najavo. V celoslovenskom meradle môžeme konštatovať, že 5,27 %

občanov SR, čo je 286 907 duší, sa prihlásilo k našej Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, čo je o 0,5 % menej ako v roku 2011.

*Za náš cirkevný zbor môžeme konštatovať nasledovné výsledky sčítania obyvateľstva v roku 2021: Galanta - 613 duší, Čierna Voda - 12 duší, Čierny Brod - 29 duší, Gáň - 15 duší, Kajal - 70 duší, Košúty - 41 duší, Mostová - 53 duší, Tomášikovo - 17 duší, Topoľnica - 43 duší, Váhovce - 11 duší, Vozokany - 28 duší, Matúškovo - 192 duší a Dolná Streda - 11 duší. **Celkovo žije na území nášho cirkevného zboru 1 135 evanjelikov**, čo je o 35 duší viac ako pred 10 rokmi. K 31. 12. 2021 evidujeme v kartotéke 730 členov cirkevného zboru.*

Milí bratia a sestry, výsledky sčítania ľudu v nás vzbudzujú nádej v budúcnosť cirkvi na našom území a zároveň nás vyzývajú k aktivite - viac a častejšie sa zúčastňovať života cirkvi, ktorý tu už je. Zároveň stojí pred nami výzva, čo urobiť a ako robiť, aby čím viacerí, najlepšie všetci, ktorí sa prihlásili k našej cirkvi na území nášho cirkevného zboru, v ňom aj našli svoj duchovný domov. Budme aktívni nielen v účasti, ale aj v pozývaní k účasti na živote cirkevného zboru, aby nás čo najviac tvorilo spoločenstvo Božích detí tu v Galante.

Miroslav Kerekréty

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekrety@gmail.com

www.galanta.ecav.sk

Mgr. Miroslav Kerekréty 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na nedeľu Deviatnik, 13. februára 2022

„Kráľovstvo nebeské je podobné človeku hospodárovi, ktorý vyšiel na úsvite najat' si robotníkov na vinicu. Zjednal robotníkov za denár na deň a poslal ich na vinicu. O deviatej hodine vyšiel zase a videl, že iní stoja, zaháľajúc na námestí. A povedal im: Chod'te aj vy na vinicu, a čo bude spravodlivé, dám vám. A oni šli. Keď potom vyšiel o dvanástej a o tretej poobede, urobil podobne. A keď vyšiel o piatej večer, našiel tam iných stáť, i povedal im: Čo tu stojíte, zaháľajúc celý deň? Odpovedali mu: Nikto nás nenajal. Povedal im: Chod'te aj vy na vinicu a čo bude spravodlivé, dostanete. Keď sa zvečerilo, povedal pán vinice svojmu šafárovi: Zavolaj robotníkov a vyplat' ich, počnúc od posledných až do prvých. Prišli tí, čo boli najatí o piatej hodine večer, a dostali po denári. Keď prišli prví, mysleli si, že dostanú viac, ale aj oni dostali po denári. A keď dostali, reptali proti hospodárovi: Títo poslední pracovali hodinu, a urobil si ich rovnými s nami, ktorí sme znášali bremeno dňa i páľavu slnka. On však odpovedal jednému z nich: Priateľ, nekrivdím ti; či si sa nezjednal so mnou za denár? Vezmi, čo je tvoje, a chod'! Ja však tomuto poslednému chcem dať toľko ako tebe. Či nemám právo urobiť so svojím, čo chcem? A či zazeráš na mňa preto, že som dobrý? Tak budú poslední prvými a prví poslednými.“

Evanjelium podľa Matúša 20, 1 - 16

Milí bratia a sestry,

v dnešnom podobenstve o robotníkoch na vinici počujeme príbeh o hospodárovi, ktorý si v rozličných hodinách dňa prichádzal na námestie najímať robotníkov do svojej vinice. Na konci dňa ich potom vyplatil – každému vyplatil mzdu bez ohľadu na to, ako dlho pracoval, každému dal rovnakú plácu – jeden denár, za ktorý sa hospodár so všetkými robotníkmi zjednal nehľadiac na to, ako dlho kto pracoval. Robotníci, ktorí pracovali celý deň, boli však na hospodára nahnevaní. Ako prídu k tomu, že oni, ktorí – ako sami hovoria – „znášali bremeno dňa a páľavu slnka“, sú postavení na roveň tých, ktorí pracovali kratšiu dobu, jedni dokonca iba jedinú hodinu? Kde je tu spravodlivosť? Dokonca niekomu by sa mohlo zdať, že toto Ježišovo podobenstvo je podporou tulákov, bezdomovcov, trhanov, darebákov, príživníkov, lenivcov a špekulantov a urážkou poctivých, svedomitých, zodpovedných a tvrdo pracujúcich ľudí, ako aj práce ako takej.

Isté nepochopenie tohto podobenstva pre niekoho dnes môže byť aj v tom, že naň pozeráme cez prax, skúsenosti a zvyklosti dnešnej doby. Treba sa nám preto pozrieť na pozadie doby, v ktorej Pán Ježiš toto podobenstvo povedal. Je veľmi dôležité vedieť, že ľudia spomínajúci sa v našom podobenstve, ktorí začali pracovať o 12-tej, či popoludní o 3-tej a 5-tej, neboli tuláci ani lenivci či špekulanti, ktorí by sa vyhýbali práci. Naopak, boli to ľudia, ktorí chceli pracovať a po práci opravdivo túžili. Lenže problém bol v tom, že ich skôr nikto nenajal (ako sa to spomína v našom podobenstve). Prax bola vtedy asi takáto: muži sa vybrali ráno veľmi zavčasu na námestie, kde čakali na nejakého zamestnávateľa, aby si ich najal. Čakajúci remeselník si pravdepodobne doniesol so sebou aj nástroje, kto bol jednoduchý robotník, mal k dispozícii len svoje ruky a svoju zručnosť. Ak podnikateľ potreboval robotníkov, zašiel si ráno na trh, tam si vybral tých najlepších či najzručnejších, zjednal sa s nimi na pláci a zobral si ich so sebou. Keď počas dňa zistil, že mu chýbajú pracovné sily, zašiel si znova na námestie a prenajal si ďalších. Samozrejme z tých, ktorí tam zostali a ktorým sa ráno práca neušla. Medzitým aj iní zamestnávateľia prichádzali na námestie a povyberali si robotníkov do svojej práce. Nie všetkým čakajúcim na prácu sa práca ušla. A práve v tomto je celá pointa nášho podobenstva. Myšlienka, že by nejaký podnikateľ v rozličných hodinách dňa chodil krížom-krážom a prosíkal ľudí, ktorým sa nechce robiť, len sa nečinne povalujú kdesi v chládku pod stromom, a týchto pobral a platil im za ich milosť, že sa nechali presvedčiť a že mu prišli pomôcť, a on by im bez ohľadu na dĺžku ich práce platil vysoké sumy, tak takáto myšlienka je nemysliteľná. Vtedy by to bol naozaj výsmech spravodlivosti, poctivosti a všetkých ostatných dôležitých hodnôt, na ktorých stojí zdravá ľudská spoločnosť. Vtedy tí, ktorí pracovali najdlhšie, by boli právom na hospodára našťvaní. Keby sa v našom podobenstve hovorilo skutočne o trhu práce, musíme povedať, že by sa ním podkopávali základy, na ktorých stojí zdravá ľudská spoločnosť: spravodlivosť, poctivosť či zodpovednosť. Ale podobenstvo nehovorí o trhu práce.

Čo sa však týka práce, treba povedať, že práca je dôležitá, že treba sa v živote snažiť mať prácu, mať prácu, ktorá je aj dobre platená a domáhať sa dobrého a spravodlivého ocenenia. Ale treba zároveň vedieť aj to, že opravdivým prínosom pre ľudstvo je až človek, ktorý dokáže pracovať predovšetkým pre radosť zo svojej práce a nie len pre peniaze, ktoré za svoju

prácu dostane. Predovšetkým vo veciach Božieho kráľovstva, vo veciach duchovných, v službe a práci, ktorú konáme ako veriaci ľudia aj pre dobro cirkvi, mal by platiť výlučne tento motív. Preto prosme Pána Boha, aby nám dal toľko múdrosti a sily, aby sme v tomto duchu dokázali žiť, pracovať a slúžiť za každých okolností.

Ale vráťme sa k nášmu podobenstvu. Pán Ježiš, ktorý povedal toto podobenstvo ľuďom svojej doby, **hovoril nie o vinici ako takej, ale o nebeskom kráľovstve**, hovoril obrazne, hovoril o ľuďoch, pre ktorých je nebeské kráľovstvo určené, a o spôsoboch, ako sa títo ľudia stávajú jeho súčasťou. Ježišovi poslucháči, bratia a sestry, veľmi presne vedeli, o čom sa v podobenstve hovorí. Vedeli, že sa v ňom nehovorí o trhu práce, že Ježiš nemá úmysel zmeniť obyčaje vo vyplácaní mzdy za prácu. Vinica je nebeské kráľovstvo. Ľudia, ktorí boli najatí na vinicu predstavujú v podobenstve rôznych ľudí. Predstaviteľov vyvoleného národa, ale aj pohanov a hriešnikov. Tí, ktorí pracovali celý deň, predstavujú vyvolený národ. To, čo chcel Pán Ježiš podobenstvom povedať je, **že Pán Boh ponúka nebeské kráľovstvo rovnako aj hriešnikom aj pohanom presne tak, ako ho ponúka vyvolenému národu**. Samozrejme, že židia ako vyvolený národ protestovali. Toto nepokladali za spravodlivé. Oni boli presvedčení, že keď, tak povediac slovami nášho podobenstva, pracovali celý deň, zaslúžia viac. Ježiš však nájstojí na tom, že dostali presne toľko, koľko je spravodlivé, koľko im bolo sľúbené a ako sa dohodli.

Pán Ježiš týmto podobenstvom chcel vyvrátiť presvedčenie vyvoleného národa židovského o jeho nadradenosti nad inými národmi, aj nad pohanmi a hriešnikmi. Pre nebeské kráľovstvo platí univerzalizmus spásy. Nezáleží na tom, kto a kedy prijal ponuku pracovať na Božej vinici alebo kde má svoje korene, odkiaľ pochádza. Pán Boh je veľkorysý a Jeho veľkodušnosť sa týka všetkých ľudí bez rozdielu. My nemáme právo klásť Bohu hranice. Boh nie je ako my. A to je, bratia a sestry, tá radostná zvesť, dobrá správa pre nás všetkých.

Ale ak sa budeme stavať v otázkach spasenia na stranu tých, ktorí celý deň pracovali na vinici, bude to pre nás problém, lebo budeme spolu s nimi šomrať a hovoriť: *„Títo poslední pracovali hodinu, a urobil si ich rovnými s nami, ktorí sme znášali bremeno dňa i páľavu slnka“*.

Amen.

Mgr. Jaroslav Mlynár